

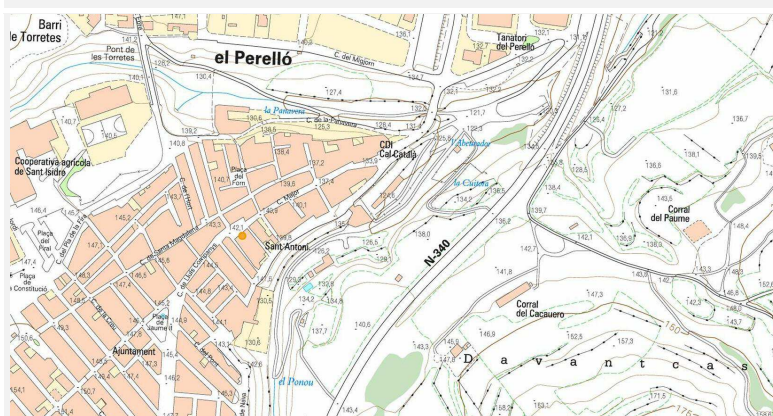
FITXA D'INVENTARI PATRIMONI ARQUEOLÒGIC I ARQUITECTÒNIC

Núm. catàleg:	P06	Identificador:	ESGLÉSIA DE L'ASSUMPCIÓ
Terme municipal:	EL PERELLÓ	Comarca :	BAIX EBRE
Coordenades UTM:	X: 307326.3; Y: 4527543.9	Alçada snm:	142
Núm. jaciment IPAC:	13430	Codi de registre IPAC:	
Règim jurídic:	Propietat del bisbat de Tortosa	Cronologia:	Segle XVIII - XX

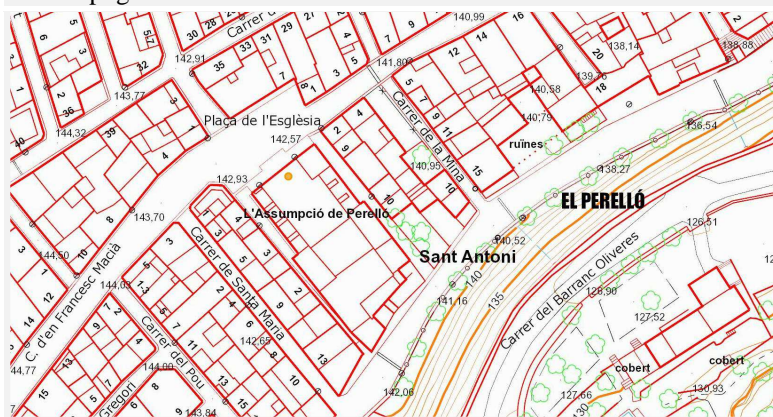
Protecció:

Tipus d'element: Església - Edifici religiós

Referència cartogràfica:

Base topogràfica 1:5.000. ICC

Cartografia topogràfica 1:1.000. ICC

Ortofotomapa 1:2.500. ICC

Situació: L'entrada es troba a la plaça de l'Església.

Bibliografia:	BOYER GIL, A., PALLARÈS LLEÓ, A., <i>Història d'El Perelló</i> , volum I, Barcelona 1978, 179-184. MARÍ BRULL, G., <i>La fundació del Perelló 1294</i> . Col·lecció Via Augusta (quaderns sobre temes perellonencs 2), 57 i ss.
----------------------	--

Notícies històriques:

L'església parroquial de l'Assumpció de la Mare de Déu està construïda sobre l'antiga església medieval. Quan va donar-se la Carta-pobla al 1294, la població ja devia tenir església i capellà. De fet, la construcció del primer temple hem de buscar-la entre el 1200 i el 1250, encara que no es coneix cap document que ho corrobori. La primera cita data del 23 de novembre de 1305 i és la concessió a Ramon Ricard d'un pati per fer-se la casa al costat de l'església (A.C.A., Cancilleria, registre 203, foli 86r-v). Però no es pot precisar la situació d'aquest edifici.

El 10 de novembre de 1327 el rector Pere Cerdà va canviar les darreres voluntats d'una malalta del Perelló, deixant com hereus dels seus béns "...beatam Virginem Maria dicti loci Fontis de Perilioni et rectorem ipsius..." "la santa Verge Maria del dit lloc de la Font del Perelló i el seu rector...", (A.C.A., Cancilleria, registre 178, folis 38v-39r). Seguint a Gerard Marí, aquest document sembla indicar que l'església era sota l'advocació de Santa Maria; però Boyer i Pallarès argumenten que va ser dedicada a Sant Jaume fins al segle XVIII, segurament per influència de l'Ordre de Sant Jaume de l'Altopascio i durant 400 anys va continuar dedicada al mateix patró, ja que fins l'any 1742 el rector començava les actes de bateig, defunció i altres documents parroquials amb la fórmula: «*Rector de la Parroquial Església de Sant Jaume del lloch de la Font d'El Perelló*». Aquell any de 1742 va començar-se una abadia nova i, al cap de pocs anys, la construcció d'un temple (l'actual) que fou dedicat a la Mare de Déu de l'Assumpció. La construcció fou lenta i problemàtica, sembla que va concloure cap el 1787.

En el testament d'en Joan Sabater, veí de la Fullola (antic despoblat que actualment pertany a Tortosa) i datat el 1635, ja s'esmenta l'altar de la Mare de Déu del Roser de l'església del Perelló.

Finalitzada la guerra civil, el temple parroquial fou reconstruït l'any 1946, dins del programa de "Regiones devastadas". Ha estat restaurada l'any 2005.

Descripció:

L'exterior del temple és molt senzill, amb murs rectes. En ple barroc a l'església del Perelló encara eren necessaris els contraforts. La façana està rematada per un perfil mixt que combina línies corbes i rectes. La portada presenta un arc de mig punt flanquejat per pilastres dobles adossades que suporten un entaulament i un frontó corbat partit, molt característic de l'arquitectura levantina del segle XVIII. El frontó corbat partit és una varietat del frontó tradicional amb el que es corona la portalada principal del temple; deriva del clàssic frontó de traçat corbat i es caracteritza perquè només presenta l'arrencament dels dos extrems, un a cada costat, trencant-se en el centre per inserir-hi, en aquest cas, una fornícula amb la imatge de la Mare de Déu amb el Nen

Jesús als braços. Completa la façana una obertura circular, sense rosetó, centrada sobre la portada, i coronant el lateral esquerre una espadanya amb un sol arc entre pilastres que sustenten un frontó corbat, mentre que una torre quadrangular allotja el campanar i un gran rellotge amb la data de 1880 a sota.

L'interior consta d'una sola nau, amb planta de creu llatina i tres altars laterals (un dels dedicat a Sant Antoni Abad, patró del Perelló i un altre a la Mare de Déu del Roser). La planta de creu llatina responia a les necessitats dels temples i permetia una construcció plenament barroca arran de la Contrareforma de l'Església Catòlica.

